

Onder de ondergrens

De gevolgen van loonbeslag voor het vakantiegeld

Wanneer het besteedbaar inkomen lager is dan de beslagvrije voet dan wordt er niets aan de beslaglegger afgedragen. Maar hoe zit het in de maand waarin het vakantiegeld wordt uitbetaald? Moet de beslaglegger dan rekening houden met de voorgaande maanden waarin het inkomen lager was dan de beslagvrije voet?

Het komt bij loonbeslag tegenwoordig met regelmaat voor dat het besteedbaar inkomen lager is dan de beslagvrije voet. Er zal dan maandelijks niets aan de beslaglegger worden afgedragen. Maar hoe zit het in de maand mei. Moet de beslaglegger dan rekening houden met de voorgaande maanden waarin het inkomen lager was dan de beslagvrije voet? De rechtbank Rotterdam oordeelde op 7 januari 2013 van wel.¹ Tegen deze uitspraak is echter op 14 februari 2014 cassatie in het belang der wet ingesteld.² Het middel van cassatie beperkt de rechtsvraag ten onrechte tot de vraag of vakantiegeld aangemerkt kan worden als een nabetaling in de zin van art. 475b lid 3 Rv. In dit artikel zal ik het vraagstuk vanuit een breder perspectief benaderen met als conclusie dat de Rechtbank wel degelijk een juiste beslissing heeft genomen.

De absolute ondergrens

De beslagvrije voet is 90% van de toepasselijke bijstandsnorm verhoogd met een deel aan premie ziektekostenverzekering en woonkosten. Met de koppeling aan de bijstandswet is de beslagvrije voet in feite een afgeleide van het in art. 20 lid 3 van de Grondwet geregelde recht op bijstand van overheidswege voor degene die niet zelf in het bestaan kunnen voorzien.

De schuldenaar moet te allen tijde over de beslagvrije voet kunnen beschikken om in zijn noodzakelijke kosten van bestaan te kunnen voorzien. Het is dan ook een zorgelijke ontwikkeling, dat het tegenwoordig relatief vaak voor komt dat het besteedbaar inkomen lager is dan de beslagvrije voet.

Van oudsher is het probleem van het wisselend inkomen bekend, waarbij in de ene maand het inkomen lager en de andere maand het inkomen hoger is dan de beslagvrije voet. Afgelopen jaren hebben bepaalde schuldeisers nieuwe bevoegdheden gekregen, waardoor op verschillende inkomensbestanddelen van de debiteur wordt geïnd. Dit heeft tot gevolg dat het bij loonbeslag veel vaker voor komt dat het besteedbaar inkomen lager is dan de beslagvrije voet, namelijk als gevolg van:

- beslag of verrekenen van toeslagen;
- bestuursrechtelijke zorgpremie.

Beslag of verrekenen van toeslagen

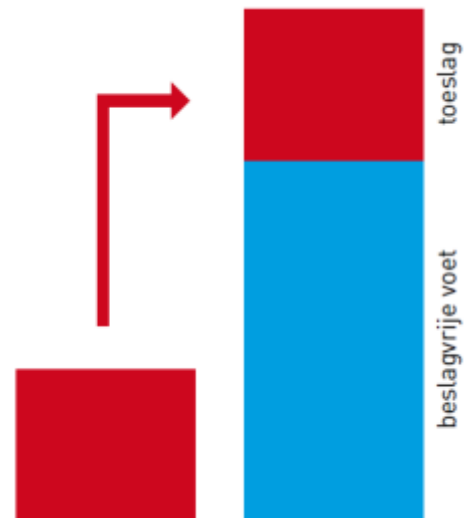
Sinds de introductie van de toeslagen in 2006 is het mogelijk dat de verhuurder beslag op de huurtoeslag, de zorgverzekeraar beslag op de zorgtoeslag en de instelling voor kinderopvang beslag op de kinderopvangtoeslag legt.³ Bovendien kan de belastingdienst bij een toeslagschuld de toeslagen verrekenen met de uit te betalen toeslagen. Hierbij geldt in beginsel geen beslagvrije voet en wordt de geïnde toeslag afgeboekt op de schuld, waardoor de toeslag niet beschikbaar is voor de lopende verplichting tot betaling van de huur en/of premie ziektekostenverzekering.

¹ Rb Rotterdam 7 januari 2013, [ECLI:NL:RBROT:2013:5158](#)

² PHR 14 februari 2014, [ECLI:NL:PHR:2014:71](#)

³ Zie art. 45 Awir. Zie voor meer info: www.schuldinfo.nl/toeslagen

Meestal zal een andere schuldeiser tevens loonbeslag hebben gelegd. Er is een aantal jaren discussie gevoerd of de beslaglegger bij de berekening van de beslagvrije voet rekening moet houden met het niet ontvangen van de huur- en/of zorgtoeslag. Volgens art. 475d lid 5 Rv wordt de verhoging van de beslagvrije voet met woonkosten en premie ziektekostenverzekering verminderd met de 'ontvangen' huur- en zorgtoeslag. Punt van discussie was of de toeslag nu wel of niet ontvangen wordt. De rechtbank Den Bosch heeft in een proefprocedure bepaald dat het begrip 'ontvangen' in art. 475d lid 5 Rv moet worden uitgelegd als "in handen hebben", er feitelijk over kunnen beschikken. Dit betekent dat de beslagvrije voet niet verlaagd mag worden met de huur- of zorgtoeslag indien daar beslag op is gelegd of de toeslag door de belastingdienst wordt verrekend.⁴

Bestuursrechtelijke zorgpremie

De tweede verklaring voor het fenomeen dat de beslagvrije voet hoger is dan het maandelijks besteedbaar inkomen heeft te maken met de per 1 september 2009 ingevoerde wetwijziging "structurele maatregelen wanbetalers zorgverzekering".⁵ Deze wetwijziging houdt onder meer in dat de verzekeringnemer bij een premieachterstand van zes maanden door de zorgverzekeraar wordt aangemeld bij het College voor zorgverzekeringen (CVZ). Vanaf dat moment is de verzekeringnemer geen premie meer aan de verzekeraar verschuldigd, maar moet hij een bestuursrechtelijke premie aan het CVZ betalen. Deze bestuursrechtelijke premie bedraagt 130% van de standaardpremie en is daarmee veel hoger dan de normale premie. In 2014 bedraagt de bestuursrechtelijke premie €143,98 per maand. CVZ kan op relatief eenvoudige wijze de premie via bronheffing op het loon of de uitkering laten inhouden. Wanneer tevens door een andere schuldeiser loonbeslag is gelegd zal bij de berekening van de beslagvrije voet rekening moeten worden gehouden met de bestuursrechtelijke premie.⁶

Voorbeeld

Zowel het beslag of verrekenen van toeslagen als de hogere bestuursrechtelijke zorgpremie hebben dus tot gevolg dat de beslagvrije voet die geldt bij loonbeslag omhoog gaat. Een nogal bijzonder verdringingseffect waar we bij de politiek via het rapport Paritas Passé aandacht voor hebben gevraagd.⁷

Dat de beslagvrije voet door dit effect hoger kan worden dan het inkomen, maakt het volgende voorbeeld duidelijk. Betrokkene ontvangt een bijstandsuitkering naar de norm voor een alleenstaande. Een postorderbedrijf heeft beslag gelegd op de bijstandsuitkering. De zorgverzekeraar heeft vanwege een premieachterstand beslag gelegd op de zorgtoeslag ad. € 72 per maand. Vanwege een premieachterstand van meer dan zes maanden is betrokkene door de zorgverzekeraar aangemeld bij het CVZ. Via bronheffing wordt een bestuursrechtelijke premie ad. € 143,98 per maand ingehouden.

⁴ Rb Den Bosch 22 juli 2010, [ECLI:NL:RBSHE:2010:BP9407](#)

⁵ Zie met name art. 18a t/m 18f Zvw. [Kamerstuknummer: 31.736](#). Zie voor meer info www.schuldinfo.nl/ziektekostenverzekering

⁶ [Kamerstukken II 2008-2009, 31736, nr. 7, p. 6.](#)

⁷ N. Jungmann, A.J. Moerman, H.D.L.M. Schruer en I. van den Berg, [Paritas Passé, Debiteuren en crediteuren in de knel door ongelijke incasso-bevoegdheden](#), Hogeschool Utrecht, LOSR/MOgroep, maart 2012. Zie ook A.J. Moerman en I. van den Berg, [Paritas Passé, BER 2012, nr.3, pag. 13-17](#). En zie de kabinetsreactie [Kamerstukken II 2012-2013, 24515, nr. 255](#).

De berekening van de beslagvrije voet voor het door het postorderbedrijf gelegde loonbeslag ziet er als volgt uit.

Beslagvrije voet basisnorm		€	853,36	
Bestuursrechtelijke zorgpremie	€	143,98		
Af: normpremie	€	39,00		
Af: ontvangen zorgtoeslag	€	0,00	-	
				€ 104,98 +
				€ 958,34
Woonkosten	€	p.m.		
Af: normhuur	€	199,54		
Af: ontvangen huurtoeslag	€	p.m.	-	
				€ p.m. +
Beslagvrije voet		€	958,34	
Bijstand excl. vakantiegeld		€	900,77	
Beslagruimte per maand		€	0,00	

Zelfs zonder rekening te houden met woonkosten is het beschikbaar inkomen excl. vakantiegeld € 57,57 lager dan de beslagvrije voet. Er kan dus maandelijks niets aan het postorderbedrijf afgedragen worden.

Maar wat valt onder het beslag in de maand waarin het vakantiegeld wordt uitbetaald? Het vakantiegeld bedraagt € 568,93 (d.w.z. de aanspraak vakantiegeld bedraagt per maand € 47,41. Moet er rekening worden gehouden met alle maanden waarin het inkomen lager was dan de beslagvrije voet?

Zo ja:

Er kan dan niets aan de beslaglegger worden afgedragen. Het inkomen inclusief vakantieaanspraak ad. € 47,41 per maand is immers eveneens lager dan de beslagvrije voet.

Zo nee:

Er wordt dan € 511,35 van het vakantiegeld afgedragen aan de beslaglegger:
 $900,77 + 568,93 - 958,34 = 511,35$

Vakantiegeld een nabetaling?

Tegen de hiervoor geschetste achtergrond speelt de vraag of bij loonbeslag in de maand van uitbetaling van het vakantiegeld, rekening moet worden gehouden met het 'niet gebruikte deel' van de beslagvrije voet in de voorgaande maanden.

Advocaat-Generaal Hammerstein benadert deze rechtsvraag in zijn middel van cassatie vooral vanuit de vraag of het vakantiegeld aangemerkt kan worden als een nabetaling in de zin van art. 475 b lid 3 Rv. In deze bepaling staat:

"Beslag op nabetalingen is niet verder geldig dan indien de betaling gedurende het beslag tijdig was geschied."

Deze bepaling heeft bij een nabetaling tot gevolg dat deze toegerekend moet worden aan de maanden waarop deze betrekking heeft. Bij een maandelijks inkomen dat lager is dan de beslagvrije voet zal dit tot gevolg hebben dat (een deel van) het vakantiegeld niet onder het beslag valt.

Hammerstein concludeert dat vakantiegeld uitbetaald in de maand mei een tijdige uitbetaling is en niet aangemerkt kan worden als een nabetaling in de zin van art. 475b lid 3 Rv. Ik ben het daar mee

eens want het vakantiegeld is immers niet eerder opeisbaar.⁸

De Rechtbank Rotterdam heeft overigens ook niet expliciet als argument aangevoerd dat het vakantiegeld een nabetaling zou zijn.

Aanspraak op vakantiegeld

Vakantiegeld is strikt genomen geen nabetaling. Doel en strekking van art. 475b lid 3 Rv is echter wel dat er maandelijks zoveel mogelijk over de beslagvrije voet moet kunnen worden beschikt. Er is weliswaar geen recht op uitbetaling van vakantiegeld per maand, maar het recht op vakantiegeld wordt wel per maand opgebouwd. Zo bepaalt art. 28 AOW:

“Degene die over een maand recht heeft op ouderdomspensioen, heeft over die maand tevens recht op vakantie-uitkering.”

Een benadering die recht doet aan doel en strekking van de beslagvrije voet is dat er bij de maandelijks beslagafdracht rekening moet worden gehouden met de aanspraak op vakantiegeld. Dit is als eerst aan de orde gekomen in een procedure bij het kantongerecht Alkmaar op 6 december 1995.⁹ De kantonrechter neemt als uitgangspunt dat bij gebrek aan voldoende wettelijke duidelijkheid de regels dienen te worden uitgelegd in het voordeel van de schuldenaar. *“Dit betekent dat het vakantiegeld moet worden betrokken bij de berekening van de minimale waarborg voor de noodzakelijke kosten van het levensonderhoud.”* Wanneer maandelijks al rekening is gehouden met de aanspraak op vakantiegeld, moet er, volgens deze uitspraak, bij uitbetaling van het vakantiegeld gehandeld worden als of er sprake is van een nabetaling in de zin van art. 475 b lid 3 Rv.

Deze uitspraak sluit aan bij een veel voorkomende praktijk van gemeenten om vanwege een terugvordering maandelijks meer te verrekenen op de WWB-uitkering dan voor beslag vatbaar is, om vervolgens het vakantiegeld in mei uit te betalen.

In dezelfde lijn als de kantonrechter en de uitvoeringspraktijk oordeelt de minister van justitie in antwoord op Kamervragen.¹⁰ Het kamerlid Marijnissen (SP) vroeg onder meer:

“Kunt u bevestigen dat door deurwaarders onder de sociale diensten beslag wordt gelegd niet alleen op het voor beslag vatbare deel van de bijstandsuitkering maar ook op de volledige vakantie-uitkering? Is dit laatste volgens u toegestaan?”

De minister van Justitie antwoordde:

“Het uitgangspunt is dat 90% van de bijstandsnorm, inclusief de aanspraak op vakantiegeld, (lees: niet AM) vatbaar is voor beslag. Er bestaan vervolgens twee berekeningssystematieken, die beide tot eenzelfde resultaat leiden. Bij de ene berekeningswijze wordt de maandelijks beslagvrije voet in mindering gebracht op de bijstandsnorm inclusief de aanspraak op vakantiegeld, waardoor het eenmaal per jaar uitbetaalde vakantiegeld niet meer voor beslaglegging vatbaar is. Bij de andere berekeningswijze wordt de maandelijks beslagvrije voet in mindering gebracht op de bijstandsnorm zonder dat de aanspraak op vakantiegeld hierbij in aanmerking wordt genomen. Het eenmaal per jaar uitgekeerde vakantiegeld is in dat geval ook vatbaar voor beslag. Een verkeerde toepassing zou zijn indien maandelijks de aanspraak voor vakantiegeld in de beslagvrije voet wordt betrokken en bovendien het eenmaal per jaar daadwerkelijk uitgekeerde vakantiegeld aan de beslaglegger ten goede komt.”

Hammerstein haalt deze Kamervragen ook aan maar hecht er vreemd genoeg geen waarde aan: *“Het komt mij voor dat door het wegvallen van het woord “niet” op de door mij vermelde plaats de uitleg van de minister niet meer strookt met het uitgangspunt van de wet. Ik zou aan haar antwoord dan ook geen betekenis willen hechten.”*

⁸ Zie N.o. 7 april 1994, [rapport 94/198](#) en Ktg. Bergen op Zoom 29 november 1995, NJ 1996,415 en VN 1996, 4225.

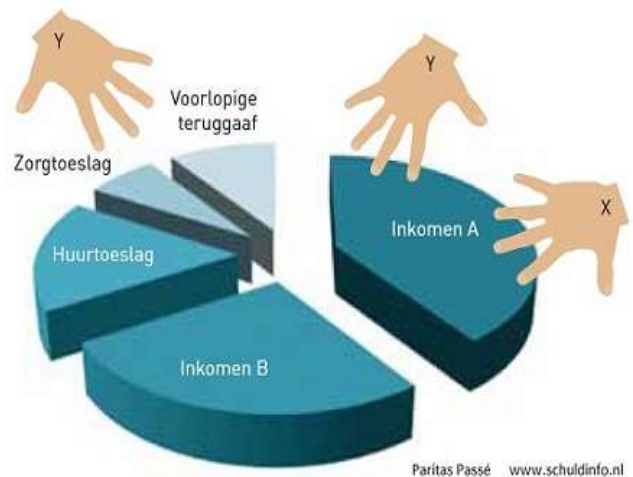
⁹ [Ktg. Alkmaar 6 december 1995, VN 1996, 692](#)

¹⁰ [Aanhangsel Handelingen II, 1997-1998, nr. 283.](#)

Een nogal wonderlijke redenering. De bedoeling van de Minister is immers glashelder. De minister beoogt, evenals het kantongerecht Alkmaar, recht te doen aan de materiele doelstelling van de beslagvrije voet. Hammerstein heeft het zelf tot twee keer toe over de ‘belastingvrije voet’ in plaats van de ‘beslagvrije voet’. Dat is toch ook geen reden het middel van cassatie maar ter zijde te schuiven?

Beslagvrije voet bij toeslagen

Dat er bij loonbeslag bij de maandelijkse afdracht rekening moet worden gehouden met de aanspraak op vakantietoeslag blijkt ook wanneer we loonbeslag afzetten tegen de mogelijkheid om bij beslag op en verrekenen van toeslagen om toepassing van de beslagvrije voet te vragen. Voor beslag op toeslagen geldt geen beslagvrije voet. Het is de meest voorkomende oorzaak dat het inkomen lager kan zijn dan de beslagvrije voet. In de praktijk is hiervoor een ontsnappingsroute gevonden. Op basis van art. 475f Rv kan de debiteur de kantonrechter verzoeken om voor het beslag op de huur- of zorgtoeslag de beslagvrije voet van overeenkomstige toepassing te verklaren.¹¹ Vereist hiervoor is dat de debiteur aantoonde over onvoldoende middelen van bestaan te beschikken.

De beslagvrije voet geldt dus alleen bij beslag op een toeslag wanneer de kantonrechter dat heeft bepaald nadat hij heeft vastgesteld dat betrokkene over onvoldoende middelen van bestaan beschikt. Hieruit valt af te leiden dat de beslagvrije voet die rechtstreeks op grond van de wet geldt bij beslag op loon en uitkering eerst aangepast moet worden vanwege het niet ontvangen van de toeslag.¹² En als het beschikbaar inkomen van betrokkene nog steeds lager is dan de beslagvrije voet dan kan de kantonrechter de beslagvrije voet op het beslag op toeslag van toepassing verklaren.

Aangezien de beslagvrije voet bij loonbeslag voorliggend is ten opzichte van het van toepassing verklaren van de beslagvrije voet bij beslag op toeslagen, zal de kantonrechter alleen de beslagvrije voet op de toeslag toepassen indien er bij het loonbeslag geen beslagruimte is. De kantonrechter zal de beslagvrije voet vergelijken met het inkomen incl. aanspraak op vakantietoeslag. Hij gaat er met andere woorden vanuit dat betrokkene over het vakantiegeld kan beschikken. De rechtbank Arnhem overweegt hierover het volgende:

“Nu deze huurtoeslag door de beslaglegging niet daadwerkelijk door [verzoekende partij] wordt ontvangen mag bij de berekening van de beslagvrije voet de verhoging met de woonkosten niet worden verminderd met die toeslag (€ 274 AM). In dit geval moet de genoemde beslagvrije voet worden verhoogd zodat deze thans € 1.561,50 bedraagt. Deze beslagvrije voet dient te worden vergeleken met de bijstandsuitkering inclusief vakantiegeld omdat bij het bepalen van de beslagvrije voet ook wordt uitgegaan van de voor [verzoekende partij] gelden bijstandsnorm inclusief vakantiegeld. Ten onrechte heeft [verzoekende partij] daarom geen rekening gehouden met het vakantiegeld. Haar maandelijkse inkomen inclusief vakantiegeld bedraagt € 1.304,37. Dit neemt niet

¹¹ Zie Rb Arnhem 20 oktober 2010, [ECLI:NL:RBARN:2010:BO2067](#), Rb Arnhem 25 juli 2011, [ECLI:NL:RBARN:2011:BR5805](#); Rb Arnhem 9 oktober 2012, [ECLI:NL:RBARN:2012:BY5724](#). En gepubliceerd op www.schuldinfo.nl: Rb Zutphen 30 juni 2010, [zaaknr 40861 7 I AZ 10-3](#); Rb Den Haag 3 mei 2012, [zaaknr: 1145192/12-80932](#); Rb Midden-Nederland 13 december 2013; [zaaknr 2534388 UE VERZ 13805 GD/4243](#).

¹² Zie Rb Zwolle-Lelystad 13 december 2012, [ECLI:NL:RBZLY:2012:BY8876](#) en Rb Den Bosch 22 juli 2010, [ECLI:NL:RBSHE:2010:BP9407](#).

weg dat haar besteedbaar inkomen door het beslag op de huurtoeslag ruim onder (het verschil is € 257,13) de beslagvrije voet uitkomt.”¹³

Deze uitspraak onderschrijft het standpunt dat indien bij beslag op loon en uitkering, het inkomen lager is dan de beslagvrije voet, er maandelijks rekening moet worden gehouden met de aanspraak op vakantietoeslag.

Een zelfde redenering geldt ook indien de Belastingdienst de toeslagen verrekent met een toeslagnschulld. De belastingdienst hoeft bij het verrekenen op grond van art. 30 Awir geen rekening te houden met de beslagvrije voet. Slechts op verzoek dient de belastingdienst op grond van art. 79.5a van de Leidraad invordering 2008 bij het verrekenen rekening te houden met de beslagvrije voet. Aangezien de beslagvrije voet niet rechtstreeks op grond van de wet geldt, maar slechts op verzoek op grond van een beleidsregeling, geldt ook hier dat de beslagvrije voet die geldt bij loonbeslag voorliggend is en eerst zal moeten worden aangepast, ermee rekening houdend dat de toeslag niet wordt ontvangen. De belastingdienst wil bij het verrekenen van de toeslagen slechts rekening houden met de beslagvrije voet indien er bij het beslag op loon en uitkering geen beslagruimte is. Ook hier geldt dat de aanspraak op vakantiegeld bij de berekening wordt betrokken.

Maandsystematiek

De beslagvrije voet wordt per maand berekend en toegepast op het inkomen waar beslag op is gelegd. Dat is het argument voor het Hof Amsterdam om te oordelen dat de gerechtsdeurwaarder niet tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld:

*"Anders dan klager in hoger beroep heeft aangevoerd, doet niet ter zake dat klager in de maanden voorafgaande aan mei 2011 een uitkering heeft ontvangen, die lager was dan de in die maanden voor hem geldende beslagvrije voet. Ingevolge de wet wordt immers de beslagvrije voet telkens maandelijks op de uitkering van klager toegepast."*¹⁴

Echter, met het argument van de maandsystematiek is het juist ook mogelijk om tot het oordeel te komen dat het vakantiegeld toegerekend moet worden aan de maanden waarin het is opgebouwd. Art. 475d lid 8 Rv bepaalt immers

"Tenzij alle betalingen wekelijks geschieden, worden zij, evenals inkomsten van degene aan wie samen met de schuldenaar gezinsbijstand zou kunnen toekomen, voor de toepassing van dit artikel berekend per maand."

Doorschuiven van kosten

Onderhavige rechtsvraag kan ook worden benaderd vanuit de vraag of de in de beslagvrije voet begrepen noodzakelijke kosten van bestaan moeten worden doorgeschoven naar de volgende maand indien de beslagvrije voet hoger is dan het inkomen.

Het is immers de bedoeling van invoering van de beslagvrije voet dat de schuldenaar bij beslag op loon of uitkering nog wel in de noodzakelijke kosten van bestaan kan voorzien:

*"De gedachte is immers dat degene die, hetgeen regel is, zijn noodzakelijke uitgaven uit deze periodieke inkomsten moet bekostigen, voor de lopende kosten van het bestaan nog juist genoeg in handen moet krijgen, ook al ligt er beslag op dit inkomen."*¹⁵

Wanneer de beslagvrije voet hoger is dan het inkomen kunnen de noodzakelijke kosten van bestaan niet volledig in de betreffende maand worden voldaan. De premie kan bijvoorbeeld niet worden voldaan omdat er een hogere bestuursrechtelijke premie moet worden betaald en/of de zorgtoeslag niet wordt ontvangen omdat er beslag op is gelegd.

Uit de parlementaire behandeling blijkt expliciet hoe te handelen in deze situatie. In de Memorie van Toelichting staat:

"Is de (jaarlijkse) premie zo hoog dat de beslagvrije voet boven de periodieke betaling uitstijgt, dan moet de verzekeringspremie voor het overige worden vergoed bij de eerstvolgende periodieke

¹³ Rb Arnhem 20 oktober 2010, [ECLI:NL:RBARN:2010:BO2067](#).

¹⁴ Hof Amsterdam 5 februari 2013, [ECLI:NL:GHAMS:2013:CA3062](#).

¹⁵ [Kamerstukken II 1982-1983, 17897, nr. 3, p. 9](#).

betaling en krijgt de beslaglegger zo lang niets.”¹⁶

Uit deze passage valt op te maken dat wanneer de beslagvrije voet hoger is dan het inkomen en dus met het inkomen niet alle in de beslagvrije voet begrepen kosten voldaan kunnen worden, dit gedeelte doorgeschoven moet worden naar de eerstvolgende betaling. Zo nodig schuiven de kosten door naar de maand waarin het vakantiegeld uitbetaald wordt.

Het wetsvoorstel is m.b.t. de premie ziektekostenverzekering tijdens de parlementaire nog iets aangepast, maar niet op essentiële punten waardoor de toelichting zijn waarde heeft behouden. Er wordt niet gesproken over woonkosten, aangezien dat onderdeel pas bij de plenaire behandeling, bij amendement, aan het wetsvoorstel is toegevoegd. Daarvoor geldt m.i. het zelfde.

Conclusie

Het vonnis van de rechtbank Rotterdam is niet in strijd is met de wet. Bij loonbeslag dient de beslaglegger in de maand van uitbetaling van het vakantiegeld rekening te worden houden met de voorafgaande maanden waarin het inkomen lager was dan de beslagvrije voet. Hiervoor zijn vijf argumenten:

1. Uit jurisprudentie en uit antwoorden van de minister blijkt dat het geoorloofd is om bij de maandelijkse beslagafdracht rekening te houden met de aanspraak op het vakantiegeld. Hierdoor valt het deel van de maandelijkse aanspraak op vakantiegeld dat samen met het netto maandinkomen lager is dan de beslagvrije voet, niet onder het beslag.
2. Het is vaste uitvoeringspraktijk bij veel gemeenten om maandelijks meer dan de beslagruimte te verrekenen. Het vakantiegeld moet dan ondanks een eventueel beslag wel aan de schuldenaar uitbetaald kunnen worden.
3. Beslag op en het verrekenen van toeslagen is de meest voorkomende oorzaak dat de beslagvrije voet hoger is dan het inkomen. Bij het verzoek om de beslagvrije voet hierbij toe te passen wordt er vanuit gegaan dat de beslagvrije voet die geldt bij loonbeslag al is aangepast en dat de aanspraak op het vakantiegeld hierbij wordt betrokken.
4. Beslagvrije voet kent een maandsystematiek. Volgens art. 475d lid 8 Rv moet het vakantiegeld worden toegerekend aan de maanden waarin het is opgebouwd.
5. Uit de parlementaire behandeling blijkt de bedoeling van de wetgever dat het deel van de beslagvrije voet dat hoger is dan het netto inkomen doorschuift, in de vorm van de nog niet voldane noodzakelijke kosten van bestaan, naar de volgende maand en zo nodig doorschuift naar de maand waarin het vakantiegeld wordt uitbetaald.

Alle vijf argumenten doen recht aan de bedoeling van de wetgever *“het juist genoeg in handen krijgen voor de noodzakelijke kosten van bestaan”* en sluiten aan bij het recht op de beslagvrije voet als afgeleide van een grondrecht.

Over de auteur

Mr. André Moerman is voorzitter van de signaleringscommissie van de Landelijke Organisatie Sociaal Raadsliden, manager sociaal raadsliden en schuldhulpverlening bij Rijnstad, eigenaar van de website www.schuldinfo.nl en freelance docent.

---

¹⁶ [Kamerstukken II 1982-1983, 17897, nr. 3, p. 18.](#)